

ITA

BÜLTEN BULLETIN

INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR

TURKS COLLECTIEF VOOR UITGAVE VERSPREIDING
CHARLES M, WISER PLEIN 13/2- 1040 BRUSSEL
TELEFOON (32-2) 230 34 72 WET DEPOT 2198
REKENING VAN INFO-TURK BBL 310-0148714-02

Publikatie van onze artikels
toegelaten met de vermelding
Agentschap Info-Türk

maandblad

1981
nederlands 16
jaarabonnement
Benelux 350 BF
Elders 400 BF

OOGMERKEN VAN DE ANTI-FASCISTISCHE STRIJD IN TURKIJE

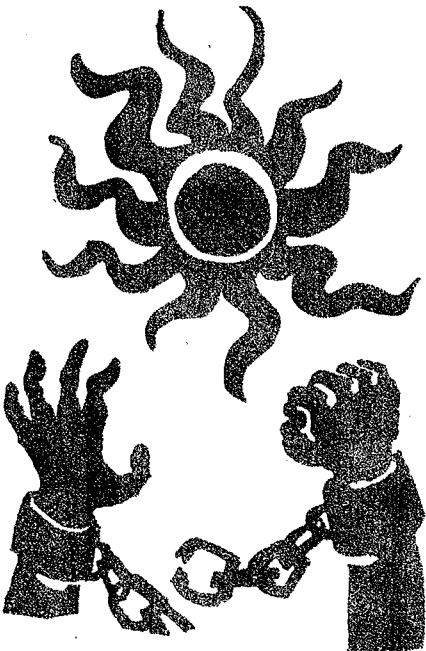
BRUSSEL (ITA) - De Unie voor Democratie in Turkije publiceerde de resoluties over de anti-fascistische strijd in Turkije, de strijd voor de Vrede, de Strijd voor de oplossing van de specifieke problemen van uitgeweken arbeiders in het buitenland, aangenomen door het Eerste Europees Congres dat doorging op 14 februari in België, met deelneming van de delegaties uit 7 Europese landen,

Volgens Resolutie Nr.1 draagt het Eerste Congres van de Unie voor Democratie in Turkije al zijn leden op actief bij te dragen tot de strijd van de democratische machten in Turkije, om tot de vorming te komen van het ENIG FRONT van anti-fascistische, anti-imperialistische, anti-monopolistische en anti-chauvinistische machten, en dit front aan te moedigen in zijn streven om een REVOLUTIONAIR DEMOCRATISCH BEWIND te vormen in Turkije.

"Dit bewind zal,

" -een einde maken aan de fascistische militaire dictatuur die sinds 12 september '80 naar voren treedt als "het terroristisch en bloedig bewind van het imperialisme, van de grote bourgeoisie en van de grootgrondbezitters,

" -de bilaterale akkoorden verscheuren door een einde te maken aan de situatie van Turkije als lid van de NAVO onder de voogdij van het grote

amerikaans imperialisme, een toestand die sinds 12 september 1980 steeds duidelijker wordt,

" -de voornaamste takken van de industrie, de banken, de verzekeringsmaatschappijen en de buitenlandse handel zal nationaliseren en die door deze nationalisering de hegemonie op economisch gebied van de monopolies die afhangen van het buitenland, die de materiële basis uitmaken van het huidige bewind, van de junta der generaals, zal breken,

" -alle monopolistische en reactionaire-fascistische invloed op het staatsmechanisme zal wegvagen en het staatsmechanisme totaal zal herorganiseren rond de principes van de democratie,

" -het fascisme zal aanklagen als een misdaad tegen de mensheid, de propaganda voor de fascistische ideologie zal verbieden, de democratische rechten en vrijheden zal beschermen en ontwikkelen,

" -een einde zal maken aan de racistisch-chauvinistische en assimilerende praktijken in turks Koerdistan teneinde het voltooiën van de nationale democratische rechten van de Koerden mogelijk te maken;

"Wat betreft het ENIG FRONT,

" -het belang onderlijnt, voor de overwinning, van de rol als voorhoede van de politieke beweging van de arbeidersklasse waarvan de functie en de rol in het hedendaags Turkije gegroeid is, en die de beweegkracht is van de strijd voor de democratie;

" -preciseert dat het front verplicht is als voornaamste spil de alliantie arbeider-boer te nemen en zich daarop moet baseren;

" -drukt uit dat tevens de kleine handelaars en handwerkers, intellect-arbeiders en de andere lagen van de kleine bourgeoisie van steden moet gedekt worden en bevestigt dat de groepen en organisaties die de nationale democratische rechten van de Koerden verdedigen en die vechten tegen de racistisch-chauvinistische en assimilerende politiek, zich tussen de essentiële elementen van dit front moeten bevinden,

" -herinnert aan de rol en de functie van de jeugd, van de democratische vrouwen- en intellectuelenbeweging, en van de kunst- en cultuurbeoefenaars in de organisatie van het front,

" -dit alles met de vermelding van het belang om tevens de kapitalistische, niet-monopolistische lagen te beschermen, die in materiële tegenstelling staan met de monopolies; onderlijnt evenwel het feit dat de fundamentele tegenstelling kapitaal-arbeid verdergaat onder de arbeidersklasse en deze kapitalistische niet-monopolistische lagen, en dat de niet-monopolistische bourgeoisie neiging heeft om zich te verzoenen met het imperialisme en met de monopolistische bourgeoisie, en dat zelfs in het geval dat ze ingelijfd wordt bij het front, zij de bijzonderheid zal hebben een onstabiele en besluiteloze bondgenoot te zijn,

" -herinnert er nogmaals aan dat de arbeidersklasse zijn hegemonie zal verzekeren in het revolutionair proces, niet door zijn exclusiviteit op te leggen maar door langs zijn wetenschappelijk-socialistische partij de meest waardevolle tactiek en strategie vast te leggen, door in de eerste rangen te vechten en door de democratische machten te leiden,

" -onderlijnt het toenemend belang van de verwezenlijking van het democratisch front van de aktie-eenheid die de verenigingen van het wetenschappelijk socialisme zullen realiseren door zich op alle niveaus bijeen te voegen en geleidelijk de eenheid van de politieke beweging van de arbeidersklasse zullen realiseren,

" -vestigt de aandacht op het feit dat de constructie van het front ook zal slagen door samen te werken met de diverse elementen en klassen van het front, vooral met de boeren, de werklieden en de kleine handelaars, de intellectuele werkers, de jongeren, de vrouwen, de kunst-, wetenschap- en cultuurmensen, met de grote massa werklozen, en door al deze elementen te organiseren.

" -preciseert dat de formatie van het front tot stand zal komen door toepassing van de principes van wederzijds respect en de gelijkheid tussen de organisaties, de niet-inmenging in interne gelegenheden, het bewaren van de onafhankelijkheid van organisatie, door overtuigende methoden te gebruiken en door zich volledig aan de gemeenschappelijk genomen beslissingen te houden,

" -legt het accent op het toenemend belang van de numerieke tegenwoordig-

heid van de immigranten-arbeiders uit Turkije in het buitenland om de democratische organisaties te ontwikkelen uit deze potentiële numerieke macht en ze voor zich te winnen in de strijd tegen de junta,

" -benadrukt het feit dat deze voortgezette strijd een deel is van het revolutionair wereldproces en dat de internationale solidariteit in deze strijd van vitaal belang is,

"Uitgaande van deze feiten en constateringën,

" -draagt het comité van Europa van de Unie voor Democratie in Turkije eerst, en alle landen- en streekcomités en alle werkgroepen op :

" -alle gelegenheden te benutten om een zo groot mogelijke eenheid van aktie en arbeid te realiseren, stabiel en gebaseerd op principes, met de democratische organisaties in het buitenland,

" -het kwantitatief potentiëel in het buitenland om te zetten in een kwalitatieve macht en de massa voor zich te winnen in de strijd tegen de junta, door ze te informeren over de klassestructuur van de junta, de concrete akties die zij uitvoerde en van plan is uit te voeren, de onderdrukking, de kenmerken, de gevolgen en de klasse-doelstellingen van de economische politiek die zij volgt, haar materiële relaties met het imperialisme op gebied van buitenlandse politiek en de richting waarin deze relaties zich begeven of zullen begeven, door de massa te verenigen rond concrete doelstellingen,

" -de Wereldmachten van de Vrede, Democratie en Socialisme in te lichten over de evolutie van de situatie in Turkije, en hun steun te bekomen in de strijd die op dit gebied gevoerd wordt."

(Europees Comité van de Unie voor Democratie in Turkije :

DIB-AK, PB 1344 - 1000 BRUSSEL - België)

DE BRIEF VAN BEHICE BORAN AAN DE RAAD VAN EUROPA

Den Haag (ITA) - Overeenkomstig de beslissing van de Parlementaire Vergadering van de Raad van Europa onderzocht het permanent Comité van deze Europese instelling de situatie in Turkije tijdens zijn bijeenkomst op 27 maart 1981.

Bij deze gelegenheid vestigde Mw. Behice Boran, voorzitter van de Arbeiderspartij van Turkije (TIP), die momenteel in zelfverbanning leeft in Brussel, in haar brief, gericht aan de voorzitter van de Raad van Europa, de aandacht van het Permanent Comité op een nieuwe intimidatie-maatregel die toegepast wordt op de opposenten van het regime in Europa.

Mw. Boran zei :

"Gebruikmakend van deze geschikte gelegenheid zou ik, ex-afgevaardigde en ex-lid van de ondernemingsraad Turkije-EEG, Uw aandacht willen vestigen op een nieuwheid die de junta bekokstooft, en begon toe te passen vanaf 25 februari, en die een flagrante inbreuk is op de Mensenrechten en de democratische vrijheden.

"Personen in het buitenland worden opgeroepen naar huis terug te keren en zich over te geven aan de Veiligheidsdiensten, binnen de maand vanaf de publicatiedatum van de dagvaarding, onder de bedreiging van het afnemen van de nationaliteit als die periode verstreken is.

"Deze procedure, die tegengesteld is aan alle basisprincipes van het recht wordt tevens toegepast op personen die zich in het land bevinden, maar verondersteld worden in het buitenland te zijn, met de bedoeling dat deze te voorschijn komen om zich over te geven. Alle onroerende goederen van de personen die op deze manier hun nationaliteit verliezen worden aangeslagen door de regering, en worden daarna verkocht, en het geld wordt geblokkeerd op een bank, samen met de andere geldmiddelen die de persoon bezat. Zijn pensioen of sociale verzekeringsbijdrage waarvoor hij zijn hele leven werkte door delen van zijn salaris af te staan, en dat daardoor een onvervreemdbaar recht is, wordt gestopt. Zijn familie en degenen die van de persoon afhankelijk zijn lijden ook verliezen, worden soms behoeftig achtergelaten.

Het aantal personen die op deze manier gedagvaard werden bereikte de 300 in de twee maanden vanaf de toepassing van deze procedure.

"Een ander belangrijk element vanuit het standpunt van de democratische rechten en vrijheden is het volgende: personen die beschuldigd worden van "belediging aan de staat" worden aan de eerder vermelde behandeling onderworpen. Beledigingen aan de staat waarvoor dergelijke onbillijk zware straffen gegeven worden omvatten, onder andere, daden als zogenaamde laster of smaad aan de staat, regering of openbare veiligheidsdienst, en politieke propaganda waarvan men oordeelt dat ze onder artikel 141 en 142 van de turkse strafwet valt, artikels die in '36 overgenomen werden uit het fascistisch recht van Mussolini, ter verdediging van de staat, en die later verscheidene malen gewijzigd werden, en steeds strenger werden.

"Om een idee te geven tot welke arbitraire beperkingen de politieke onderdrukking leidt kan ik mij als voorbeeld stellen. Ik werd volgens deze bepaalde artikels veroordeeld tot 8 jaar en 9 maand gevangenis, en tot meer dan 2 jaar huisarrest, door het militair krijgsrechttribunaal van Ankara, alleen wegens twee verkiezingstoespraken die ik hield op TV als kandidaat en voorzitter van de Arbeiderspartij van Turkije tijdens de verkiezingscampagne in de herfst van 1979. Als gevolg hiervan werd ik aangemaand terug terug te keren en toen ik hier niet op inging werd mij de nationaliteit ontnomen.

PROVOCATIES VAN GENERAAL EVREN GECENSUREERD DOOR DE DUITSE TV

ANKARA/BONN (ITA) - Terwijl de Europese instellingen debatteerden over de nieuwe intimidatie-maatregelen die toegepast worden door de turkse militaire junta lanceerde de chef van de junta, generaal Kenan Evren, een nieuwe campagne tegen de opposanten van het regime die zich in het buitenland bevinden en tegen de Europese democratische instellingen die hun solidariteit met deze laatste betuigen.

In een TV-programma "Brief uit Turkije", geproduceerd door de turkse TV om uit te zenden op de ZDF (Duitse TV), voor turkse arbeiders in West-Duitsland, zei Evren het volgende:

"Deze staatloze mensen gaan verder met hun misdadige activiteiten in het buitenland. Want voor hen is het niet belangrijk een Turk te zijn, maar andere landen te dienen in naam van de verdorven ideologieën waarin ze geloven."

Zich richtend tot de turkse burgers die in het buitenland wonen "verwittigde" generaal Evren deze om voorzichtig te zijn in verband met de verklaringen en de daden van degenen die het "land ontvluchtten en andere landen gaan vergiftigen..."

"Indien ze werkelijk edel turks bloed in hun aderen hadden zouden ze durven terugkomen om hun daden te verantwoorden. Maar ze vonden redding in het opgeven van het land dat ze zoveel verschuldigd zijn... Laat ze blijven waar ze willen. Het zijn allen huurlingen, zij zijn reeds veroordeeld door het turkse volk."

Volgens de turkse regeringsgezinde pers censureerde de ZDF deze delen van de speech en zond alleen het gedeelte uit betreffende de specifieke problemen van de turkse arbeiders en de anti-terroristische praktijken van het regime in Turkije.

Als gevolg van deze censuur die door de turkse regeringsgezinde pers als "beledigend voor de turkse natie" beschouwd werd, eiste de turkse TV dat "Brieven uit Turkije" gestopt zou worden.

Tijdens een andere toespraak die hij hield in Manisa beschuldigde generaal Evren tevens de Europese instellingen die hun solidariteit betuigen met de turkse democraten, ervan de vijand van de turkse natie te zijn :

"Nu zetten ze (de opposanten van het regime) hun activiteiten tegen het land verder in Europa, door gebruik te maken van de faciliteiten ginder, hand in hand met degenen die geen vrienden zijn van ons... Hoe kunnen we hen als onze burgers beschouwen? Wij hebben ze meedogenloos de turkse nationaliteit ontnomen, het is te zeggen, de verraders en spionnen beroofd van het edele turkse bloed."

HISTORISCHE BRIEF VAN DE SOCIAAL-DEMOCRATISCHE LEDEN VAN HET PARLEMENT GERICHT AAN BULENT ECEVIT, JUUST DRIE DAGEN EERDER DAN DE STAATSGREEP

De chef van de militaire junta, generaal Kenan Evren, verklaarde in zijn speech van 29 maart in Manisa: "We hebben grote vooruitgang gemaakt in onze strijd tegen anarchie en terreur, wat ons voornaamste doel was. Alle organisaties die tot doel hadden het regime omver te werpen zijn verpletterd en hun militanten gevangen genomen." Zodanig probeerde hij de fascistische repressie van de democratische en progressieve machten van Turkije te rechtvaardigen.

In zijn speech beschuldigde hij alle machten die vóór 12 september vochten voor onafhankelijkheid en democratie ervan subversieve elementen te zijn van internationale machten die de turkse staat willen vernietigen.

In die periode waren ook de leden en supporters van de Republikeinse Volkspartij (CHP) tussen hen die vochten tegen de sociale onrechtvaardigheid en de afhankelijkheid van het imperialisme. Om deze reden werden honderden van hen vermoord door de fascistische commandos.

In dit artikel stellen wij de wereldopinie de open brief voor die de 32 linkse parlementairen van de CHP richtten tot de voorzitter van de partij, 9 september 1980, juist drie dagen eerder dan de militaire coup.

De brief legt uit hoe Turkije in een impasse verzeild geraakte en welke oplossingen hiervoor zijn. Deze historische brief is een document dat de manipulaties van de junta duidelijker maakt.

Sinds bepaalde tijd doet een broedermoordende strijd bloed vloeien in Turkije. Sinds bepaalde tijd maakt ons land en ons volk een periode door waarin iedere dag harder, zwarter en bloediger is dan de vorige. Iedereen wenst blijkbaar dat deze bloedige onlusten en de bloedstroom zouden ophouden. Blijkbaar wenst iedereen vrede, rust en veiligheid - natuurlijk conform aan zijn opvattingen.

Nochtans vloeit er bloed, het aantal lijken vermindert niet, verhoogt. Alhoewel niemand het fascisme openlijk verdedigt, vestigt dit zich met al zijn duisterheid in dit land. De panische angst voor de alomvertegenwoordigde dood, die opzettelijk verspreid wordt en die erin slaagt de zorgen over het dagelijks brood en de vrijheid te doen vergeten, is hiervan het onweerlegbaar bewijs.

Hoe is het mogelijk dat, terwijl iedereen blijkbaar anti is, de bloedstroom zich uitbreidt over ons land, en dat de strijd verdergaat?

Om dat te begrijpen moet men zich een ogenblik verwijderden uit de bloedige straten van ons land en naar de verborgen waarheden erachter kijken; naar het gehele land, met zijn economie, zijn sociale constitutie, zijn nationale defensie, zijn buitenlandse politiek en zijn positie in de wereld en in het Nabije Oosten.

I

DE KRING VAN AFHANKELIJKHEID ...

Tegenwoordig heeft het Nabije Oosten de bijzonderheid een streek te zijn waar de strijd intensiever wordt en die een enorme belangrijkheid kreeg op het wereldschaakbord door zijn strategische ligging, zijn afzetmarkten en misschien vooral door zijn petroleum waarvan de prijs de hoogte blijft ingaan.

Het feit dat Iran, na de val van de sjah, openlijk zijn rol als wachter van de VS in het Midden-Oosten verliet, en een anti-Amerikaanse politiek ging voeren; de nieuwe positie van Afghanistan en de Palestijnse Beweging die uitbreidt; dit alles brengt een strijd met zich mee die nieuwe evenwichten zal vormen in dit gebied.

Voor het vestigen van deze nieuwe evenwichten dwingt men Turkije het uniform aan te trekken van de onderworpen bewaker van de belangen van de VS in het Midden-Oosten, de gevaarlijke rol die Iran opgaf.

De politieke macht die niet inziet dat "ER ERNSTIGE NADELEN ZIJN AAN HET VERBINDEN VAN DE NATIONALE VEILIGHEID MET EEN ENKELE BRON EN AAN BUITENLANDSE MIDDELEN BUITEN EEN BEPAAIDE LIMIET" (programma van de RVP p. 267), duwt het land-in naam van de nationale veiligheid-naar een weg waarvan men moeilijk terugkomt; door de bemiddeling van de bilaterale akkoorden zoals "het verdedigingssamenwerkingakkoord", dat onze onafhankelijkheid overschaduwet.

Zij probeert het feit te verstoppen dat "EEN NATIE WAARVAN DE VEILIGHEID AFHANGT VAN HET BUITENLAND GEEN VOLDOENDE ONAFHANKELIJKHEID ZAL KUNNEN BEWAREN, ZODAT EEN DERGELIJK VEILIGHEID ZINLOOS IS." (programma van de RVP p. 267)

De regering van Demirel, die het slechtste voorbeeld is van de politieke macht die zich niet genoeg aan de lijn van "totale onafhankelijkheid" houdt, brengt ons land, gecamoefleerd door al zijn bloedige onlusten, in zo'n kring van afhankelijkheid dat ons volk bewust niet zal accepteren.

Dat is de eerste oorzaak van het vergoten bloed,...en, de slachtoffers van hen die deze politiek van onderworpenheid willen verbergen zijn de lijen die de aarde bedekken : de mooie jeugd van ons vaderland.

II

DE EKONOMISCHE INKOMSTEN VAN DE MONOPOLIES

Aan de andere kant worstelt Turkije sinds jaren met een opvatting van de ekonomie die niet gebaseerd is op het respect voor de arbeid, de behoeften van ons volk en de capaciteiten van ons land. De resultaten van een dergelijke instelling zijn niet te ontkennen: ...Buitenlandse schulden die zelfs onze kinderen moeilijk zullen kunnen betalen...Een turkse Lire waarvan de waarde steeds maar vermindert...De ellende, werkloosheid, prijsstijgingen... En onze "nationale eer" besmeurt aan de voet van de Wereldbank, van de EEG, het IMF, de Vereniging voor Economische Ontwikkelingssamenwerking... En ook de inkomstenverdeling die misschien de meest onrechtvaardige ter wereld is.

Ondanks al deze negatieve resultaten zijn degenen, die dit ekonomisch plan willen volgen ten koste van nog meer onrechtsheden, nog steeds aan de macht in ons land. De regering Demirel probeert de weg voor de ontwikkeling van de monopolie in Turkije te openen, door ekonomische maatregelen en door zijn dekretten van intresttarieven van 24 januari. Op ekonomisch gebied past hij de internationale aanbevelingen woord voor woord toe, zodat het monopolisch blok, geflankeerd door banken, bankiers en het vreemd kapitaal, zich als onwankelbare meester installeert ; dit alles in een context van absolute afhankelijkheid van het buitenland. De monopolies eisen het supprimeren of volledig annuleren van de verworven rechten van onze arbeiders.

Het is daarom dat Demirel de weg tot teruggeving van de arbeidsrechten probeert te versperren, en de stakingen opschoort, alsof dit nooit eerder gezien werd. Anderzijds probeert hij de werklozen, die volledig op straat staan, op te jatten tegen de arbeiders die hun gerechtvaardigde stakingen tegen een leven in ondraaglijke omstandigheden verder zetten. Hij laat de boer onderdrukken door de woekeraar ; de kleine winkelier door de groothandelaar; en de werkmán door de groot-industriël ; en hij veroordeelt de ambtenaar tot ellende en honger. Demirel strijdt voor zijn eigen klasse met schandelijke middelen.

Turkije beleeft ook de morele en sociale instorting van een volledige afhankelijkheid op ekonomisch gebied, ten koste van het opdringen aan de massa van prijsstijgingen, de ellende en ontelbare moeilijkheden om aan de voordelen van de kapitaal-monopolie te voldoen.

Zichier de tweede oorzaak van de bloedige strijd waarin we verzeild zijn!

Want een dergelijke ekonomische ontwikkeling kan een volk niet opgelegd worden onder een democratisch regime. Het programma van de RVP drukt dit trouwens duidelijk uit:

"DE KAPITALISTISCHE REGIMES VAN ONTWIKKELENDE LANDEN HEBBEN HET STEEDS MOEILIK OM EEN ANAFHANKELIJKE BUITENLANDSE POLITIEK EN DEFENDIEPOLITIEK TE VOEREN ; EN ZIJ KUNNEN NIET VOLDOENDE DEMOCRATISCH ZIJN, NOCH KUNNEN ZIJ HUN VRIJHEDEN VERDEDIGEN. WANT HET SUPER-NATIONAAL KAPITALISME WAARVAN ZE STEEDS ZULIEN AFHANKELIJK ZIJN IS VERSTOORD DOOR DE DEMOCRATISCHE VRIJHEDEN DIE IN DEZE LANDEN EEN ONDERDRUKKING VAN DE PUBLIEKE OPINIE EN VAN DE ARBEIDERSRECHTEN MEEBRENGEN, EEN REGIME WAARIN AL DEZE RECHTEN EN VRIJHEDEN BEPERKT ZIJN

ZAL HEN IN STAAT STELLEN HET ROER VAN DE EKONOMIE GEMAKKELIJKER VAST TE HOUDEN, EEN EEN GROTER DEEL TE HEBBEN IN DE MEERWAARDE, EN OOK GROTERE VOORDELEN. (programma van de RVP p. 279)

Is het Bewind de bron van terreur?

Om al deze redenen willen de meesters der economie in Turkije en hun politieke vertegenwoordigers het einde van de terreur NIET (ondanks de schijn.) Want voor hen is de terreur een uitstekend werktuig om de syndicale, politieke en grondwettelijke rechten en vrijheden te onderdrukken, en om nieuwe onderdrukkingen toe te passen.

In feite strijdt het bewind schijnbaar tegen de terreur, maar in feite strijdt het om de vrijheid van eisen en organiseren af te schaffen dankzij de wetsontwerpen die het stakingsrecht proberen te supprimeren, de salarissen willen bevriezen en de staat van beleg in stand willen houden door de "Wet voor buitengewone gevallen", en hem nog strenger willen maken. Onder het mom van "strijd tegen het terrorisme" zijn foltering, verdrukking en tirannie dagelijks kost geworden bij de volksmassa, en de staatsterreur verergert.

Opdat een "economie naar Zuidamerikaans model" -zoals de voorzitter van de RVP het uitdrukt - kan passen bij een autoritair en onderdrukkend regime op politiek gebied kan men geen beter voorwendsel vinden dan terreur en verwarring gezaaid door de fascistische agressie.

III

De anti-fascistische strijd is "GEEN ABSTRACTE SLOGAN !"

Deze bloedstroom, deze genadeloze strijd, ontstaat dus niet in de straten. De terreur en de fascistische escalatie beginnen noch eindigen in de straat.

In de duisternis van deze bloedige verwarring wil Turkije een fusie met het westen, op economisch, cultureel, militair en diplomatiek gebied. De uitbuiting wil evengoed binnenlandse als buitenlandse garanties, ten koste van de verdere verarming van de volksmassa die verblind is door de terreur.

De bebloede straat is dus geen werktuig om de realiteit te verstoppen. En de fascistische beweging in ons land is alleen maar een masker en een instrument dat men gebruikt om af te wijken van de binnenlandse uitbuiting, van de fusie van Turkije met het westen en van de afhankelijkheid.

Daarom is de anti-fascistische strijd geen abstracte slogan. De strijd tegen het fascisme, tegen de fascistische agressie, om een einde te maken aan de terreur is een moeilijke en veelzijdige strijd die noodzakelijkerwijze de tegenkanting aan de afhankelijkheid van het buitenland en het uitbuitingssysteem inhoudt.

IV

DE RVP OP 9 SEPTEMBER 1980

Het is daarom dat in de actuele context, voor alle personen, instellingen en organisaties die tegen het fascisme zijn en het einde van de terreur willen, de RVP op de eerste plaats, dringende taken wachten om een economie tot stand te brengen die gebaseerd is op de suprematie van de arbeid, de onafhankelijkheid en de democratie.

Vandaag 9 september bereikt de RVP haar 56ste levensjaar, ervan bewust de partij te zijn van Mustafa Kemal, de partij van de leiders die onze onafhankelijkheidsoorlog eervol leidden en wonnen, en moet zich nogmaals aan het hoofd stellen van de strijd tegen iedere bedreiging van onze nationale onafhankelijkheid. Als partij die tevens de basis legde van onze democratie heeft de RVP tevens de plicht om een gevoelige en openlijke houding aan te nemen t.o.v. het open gevaar dat de democratie bedreigt.

De basis voor de onafhankelijkheid en voor de democratie is een bewust en georganiseerd volk dat zich verzet. Daarom is de RVP verplicht het democratisch bewustzijn en de kracht van het volk tegen het fascisme te organiseren door zich op te stellen tegen iedere poging om de invloed, de kracht en het verzet van het volk te verminderen en door te vechten tegen economisch, sociale en

politieke druk.

De RVP is verplicht de verdediger te zijn van een economie die gebaseerd is op de suprematie van de arbeid, en moet de waarborg zijn voor democratie en onafhankelijkheid.

Om deze dringende taak te vervullen moet de RVP de aanvoerder zijn van de eisen van het volk om vrede en democratie; dit door zijn krachten te voegen bij de progressistische energie van het volk. Dit is alleen mogelijk door te proberen de partij te hernieuwen met een hedendaagse democratische conceptie, overeenstemmend met de noden en de eisen van het volk dat verandert en evolueert, en door oprecht te willen beloften dat het populisme een abstract beeld wordt, en door dit toe te passen, hetzij door het bewind of door de oppositie.

Voor Eendracht en Harmonie...

Anders zal een RVP die niet meegaat met het volk en met de tijd; die afwijkt van de basisprincipes van zijn programma, niet de aanvoerder van de maatschappij kunnen zijn. Een RVP die naar rechts helt door de democratische functies van zijn eigen organen te elimineren, en die een centralistische partij wordt die door oneerlijk gesjacher aan zijn statuten, organisaties liquideert die bijdroegen -en ondanks alles zullen blijven bijdragen- bij het nemen van moeilijke beslissingen, zal het recht en de gelegenheid verliezen om de vrede, de democratie en de onafhankelijkheid in onze maatschappij te verdedigen.

Om het volk te leiden moet eerst en vooral eendracht en harmonie heersen in de RVP.

Dit kan zeker niet door een onbeperkte liquiderende houding en door uit te weiden over de eenheid; dat men er wel toe komt, maar wel, door, jaloers, de fundamentele principes en regels van het programma van de RVP te verdedigen, en door een oproep te doen tot alle leden om zich te verenigen rond een actie-politiek.

De eendracht van de RVP gaat vandaag langs de verdediging - zonder af te wijken van de basis - niet alleen van onze zes onbetwistbare principes (republi- canisme, nationalisme, secularisme, reformisme, staats-socialisme, populisme) maar ook van onze zes basisregels van het programma (vrijheid, gelijkheid, so- lidariteit, suprematie van de arbeid, eenheid van ontwikkeling, zelfbeheer). Het is tevens het enige middel om de problemen van Turkije op te lossen in de- mocratie en onafhankelijkheid.

V

DE DEMOCRATISCHE MACHTEN CONTRA HET FASCISME

Daarom moet de RVP zijn besluiteloze en bemiddelende houding die aangehou- den werd sinds de tijd dat ze aan de macht was, laten varen, en een standpunt innemen en het sociaal conflict, resoluut en direct, in de rangen van de demo- cratie, onafhankelijkheid en arbeid, en kategoriek tussenkomen in de wanhoop waarin onze maatschappij verkeert.

De interne en externe valstrikken die men Turkije spant kunnen slechts mislukken als de RVP zich aan het hoofd zet van de solidariteit, op democra- tische wijze, van de anti-imperialistische, anti-monopolistische en anti-fascis- tische machten.

De anti-fascistische strijd kan alleen gebeuren op dergelijke basis. En het is slechts na zo'n strijd dat het fascisme zal kunnen overwonnen worden.

De obscure plannen van het fascisme, gericht op verdere uitbuiting van de arbeid van het volk kunnen tevens mislukken.

Men zal de democratie kunnen redden, de vrede vestigen en de welvaart zal kunnen terugkeren in ons land.

De leiders van 9 september 1980 van de RVP moeten hun positie herzien in deze belangrijke internationale en nationale context, en zij moeten zonder dralen de taken aanpakken die ons opgelegd zijn door het feit de partij van Atatürk te zijn.

Daar ligt de zin van 9 september.

Dat is wat de superioriteit, de belangrijkheid en de zin maakt van een partij te zijn die gesticht werd op 9 september 1923.